

КАНДІБА Наталія Григорівна (29. 08(11. 09). 1914, х. Весело-Сім'янівка, нині у складі смт Дубов'язівка Конотоп. р-ну Сум. обл. — 16. 02. 1983, Київ) — актриса, режисер, майстриня художнього слова. Мати [Оксани](#), бабуся [Наталії](#) Мусієнків. Лауреатка Респ. конкурсів читців, присвяч. 150-річчю від дня народж. Т. Шевченка (1964), читців польс. поезії (1965; обидва — Київ). Закін. Київ. театр. інститут (1937; викл. *І. Чабаненко*). Відтоді працювала до 1941 і 1950–59 у Київ. драм. театрі ім. І. Франка. Під час 2-ї світової війни — у пересув. Укр. драм. театрі ім. Т. Шевченка (м. Біла Церква Київ. обл.); 1944–45 — на Київ. естраді й у складі фронт. театр. бригади рад. армії; 1946–47 — в театрі при Будинку офіцерів; 1947–49 — засн., худож. кер., реж. аматор. театру при Будинку офіцерів (обидва — м. Веймар, Німеччина). 1960–78 — актриса розмов. жанру Київ. філармонії. Поставила вистави «Платон Кречет» О. Корнійчука, «День відпочинку» В. Катаєва, «Чеховські водевілі» за А. Чеховим. Виконувала твори О. Гончара,

О. Довженка, М. Рильського, В. Сосюри, М. Стельмаха, П. Тичини, І. Франка, Т. Шевченка, А. Малишка, Л. Забашти, Л. Вишеславського, П. Воронька, Л. Костенко, Б. Олійника, Г. Чубач та ін. Створила програми «Струни серця» (1971), «Орфеева наречена» (1979), присвяч. Лесі Українці і С. Крушельницькій. Грала переважно ролі лірико-драм. плану, в яких всебічно розкривала внутр. світ героїнь, відтворюючи складну діалектику їхніх почуттів. Творча палітра К. багата на різноплан. образи і перетвілення.

Основні ролі

Соня, Харитина, Варка («Хазяїн», «Наймичка», «Безталанна» І. Карпенка-Карого), Маруся («Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці» М. Старицького), Надія, Наташа («Калиновий гай», «Правда» О. Корнійчука), Аліна («Доля поета» С. Голованівського), Варвара («Єгор Буличов та інші» М. Горького), Ніна («Угрюм-ріка» за В. Шишковым), Людмила («Пізня любов» О. Островського), Горєлова («За тих, хто в морі» Б. Лавреньова), Божена («Під каштанами Праги» К. Симонова), Лінда («Крадіжка» Дж. Лондона); у кіно – Відвідувачка ательє («Пригоди з піджаком Тарапуньки», 1955), Олена («Олекса Довбуш», 1959; обидва – реж. В. Іванов), Мати Юрка («Фортеця на колесах», 1960, реж. О. Ленціус), Наталія Іллівна («Шлях до серця», 1970, реж. В. Івченко).

Рекомендована література

1. Рудін В. Майстерність читця // КіЖ. 1966, 13 січ.;
2. Зюков Б. На сцене и экране – Леся Украинка. К., 1987;
3. Мусієнко Н. Доля актриси // УК. 2008. № 5.

[О. В. Безручко](#)

Бібліографічний опис:

Кандиба Наталія Григорівна / О. В. Безручко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9279>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).